

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi M. G.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie o sygn. XX GC 1047/13, Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VII AGa 643/21, Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 120/24, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 30 stycznia 2025 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość w części w jakiej skarga dotyczy postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie i Sądem Apelacyjnym w Warszawie i w tym zakresie przekazuje sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

[D.Z.]

UZASADNIENIE

M.G. (dalej także: „skarżący”) zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika pismem z 30 grudnia 2024 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki i wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości rozpoznania sprawy z powództwa M. G. i P. G. przeciwko P. z siedzibą w W. (obecnie: P. S.A. z siedzibą w W.) przed Sądem Okręgowym w Warszawie (XX GC 1047/13), przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie, w którym sprawa toczyła się w II instancji (VII AGa 643/21) oraz przed Sądem Najwyższym, w którym obecnie sprawa jest rozpoznawana (II CSKP 120/24);

2. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w kwocie 20 000 zł tytułem odszkodowania za przewlekłość postępowania;

3. przyznanie skarżącemu zwrotu kosztów postępowania (200 zł), w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym według norm przepisanych (240 zł).

W uzasadnieniu skargi skarżący podniósł zarzuty i okoliczności odnoszące się tak do postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. XX GC 1047/13 jak i Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VII Aga 643/21 oraz Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 120/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”. Jeżeli zaś skarga odnosi się do przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny

(art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Sąd Najwyższy, po dokładnej analizie treści skargi, doszedł do przekonania, że zarówno literalny zakres żądania, zarzuty, jak i ujęte w uzasadnieniu: opis przebiegu postępowania przed poszczególnymi sądami, konkluzje co do długości trwania postępowania, żądanie przyznania określonej kwoty oraz argumentacja, dotyczą postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. akt XX GC 1047/13 i Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VII AGa 643/21.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość oraz art. 200 § 1¹ i art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość stwierdził swoją niewłaściwość w części, w jakiej skarga dotyczy postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie i Sądem Apelacyjnym w Warszawie i w tym zakresie przekazał sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

Zarazem Sąd Najwyższy uznał, że skarga w części obejmującej postępowanie przed Sądem Najwyższym należy do jego kognicji.

[D.Z]

[a.ł]